

ganske kortfattede biografiske Oplysninger om de nævnte Personer.

Til Slut bør Værkets Illustrering fremhæves. Der er paa dette Punkt fra Forlagets Side gjort alt for at bringe mange, gode og for en stor Del hidtil ubenyttede Billeder frem. Det stærkt glittede Papir giver Autotypierne en overordentlig Skarphed, men er ikke ubetinget behageligt for Øjnene. Rundt om i Teksten er der indsat smaa, nydelige Tontryk, og Bindet ledsages af hele 33 Tavler i Farvetryk, Dybtryk, Offsettryk, Facsimiletryk m. m. Det er en teknisk Præstation af Rang. Enhver, som i sin daglige Gerning har Brug for et rigt og afvekslende Billedstof (f. Eks. Historielærere ved vore Gymnasier), vil være taknemmelig for den Mængde velvalgte og skønt reproducerede Illustrationer, der her er samlet — sikkert under stor Møje og med endnu større Bekostning.

la C.

En samlet Bearbejdelse af de romerske Møntfund i det fri Germanien har været paabegyndt af flere tyske Møntforskere, men det blev Sture Bolin, der løste Opgaven i sin akademiske Afhandling: *Fynden av romerska mynt i det fria Germanien. Studier i romersk och äldre germansk historia* (Lund 1926). Man kunde maaske finde, at Fremstillingen er lidt for bredt anlagt, og at omtrent en Tredjedel af Bogens Omfang kunde være sparet: Kapitlerne 3—7, som omhandler romersk Metrologi og Møntforhold, er ikke nødvendige og kunde være erstattede med Henvisninger til den fyldige Literatur, der allerede foreligger om Emnerne. — Med stor Flid har Forfatteren samlet Oplysninger og meddelt en Fortegnelse over Fund af romerske og byzantinske Mønter i Nord- og Centraleuropa, en Fortegnelse, som fylder 148 tættrykte Sider og omfatter over 2500 Fund med mellem 25 og 50 Tusind Mønter. En nærmere Undersøgelse af disse Fund og en Verificering af de trykte og utrykte Fundfortegnelsers Angivelser vilde være ønskelig, men skulde synes uoverkommelig. Ikke desto mindre erklærer Forfatteren (Bilag S. 9): »Mina notiser äro grundade på ett studium av mynten själva och av de källor, på vilka dessa förteckningar bygga». Det er for meget sagt, og Forfatteren har saaledes ikke foretaget Undersøgelser hverken af Mønter eller af Fundprotokoller i den kgl. Mønt- og Medaillesamling i København, skønt han paa Studierejse har besøgt ogsaa Danmark. Her har han vel — og ikke helt med Urette — ment at kunne stole paa Haubergs Fundfortegnelse i Aarbøger for nordisk Oldkyndighed 1894. — Forholdene har hindret Forfatteren i at udstrække sine Studierejser til Rus-

land, og der savnes ganske Oplysninger om Montfundene fra det Landomraade, som Goterne her sad inde med, og hvorigennem der sandsynligvis gik en vigtig Handelsvej fra Sortehavet til Østersøen; enkelte Oplysninger kunde sikkert være fremskaffet ved Korrespondance med de tjenstvillige Embedsmænd ved Montsamlingen i Ermitagen ved Leningrad. — I sin Behandling af det store Materiale sonder Forfatteren mellem Gravfund, »Strofund« og Skattefund; de sidste er i flere Henseender de vigtigste. Et af de interessanteste Kapitler omhandler »Skattefund som historiske Kilder«, hvor Forfatteren faar Lejlighed til at polemisere mod den forhistoriske Archæologi, der antager, at mange Skattefund er Vidnesbyrd om den paagældende Egns Rigdom og Magt. Her viser Forfatteren indgaaende ved at fremdrage Montfund fra historisk Tid, især fra den skaanske Krig, at de store og talrige Skattefund tværtimod betyder Hærgninger og Krig. Udfra denne sikkert rigtige Grundsætning søger Forfatteren at læse Historie ud af Fundene. Han følger saaledes i de formentlige Spor af Burgunders og Vandalers Vandringer, paaviser Uroligheder i det 4. Aarh. i Slesien, Kampe ved Weser og Lippe omkring 400 o. s. v. Og i Norden følges de skiftende »Stormcentra« i Folkevandringstiden: Fyen, Bornholm, Øland og Gulland. Det bliver ganske vist lidt mager Historie, naar den skriftlige Overlevering som her ganske fattes, men man maa være Forfatteren taknemmelig for de mange nye Iagttagelser, han har fremsat.

Georg Galster.

I »Scandia« III. Bd. 1. H., som er udkommet i Marts, har Professor Erik Arup i en Afhandling *Danmarks krise 1863* taget til Genmæle mod Professor Friis' Afhandling *C. N. David, Christian IX og Sir August Paget i November 1863* i Historisk Tidsskrift 9. R. VI 133 ff.

I samme Hefte af »Scandia« offentliggør Professor Lauritz Weibull en Replik: *Kristian Erslev och Stockholms blodbad*.

I en større Afhandling: *Den ekonomiska historiens aspekter* i det sidst udkomne Hefte af »Svensk historisk Tidsskrift« giver Professor Eli Heckscher et Resumé af den Forelæsningsrække, hvormed han indledede sit Arbejde ved »Ekonomisk-historiska institutet« i Stockholm i Efteraaret 1929. Der er her et Tilbageblik over, hvorledes økonomisk Theori og økonomisk historisk Forskning har forholdt sig til hinanden siden Hume og Adam Smith; der er en kritisk Gennemgang af de ikke faa Arbejder i